

KÁCOV

02/2019
ZDARMA

Z P R A V O D A J

strana 4–5

**CO SE PRAVÍ
O KÁCOVSKÝCH
MLÝNECH**

strana 6

**PŘÍBĚH
BETONOVÉHO
SILNIČNÍHO MOSTU**

strana 7

**„JSEM KÁCOVSKÝ
PATRIOT,“ ŘÍKÁ
RODÁK JAR. KŘEN**

Vážení spoluobčané,

máme tu měsíc červen, měsíc, který milují děti a studenti, neboť po tomto měsíci přicházejí vytoužené letní prázdniny. A pro dospělé je časem plánování dovolených.

Pro děti je to období hodnocení své celoroční práce ve škole. Dokončují rozdělné projekty.

I my na radnici rekapitulujeme. **Budování vodovodních přípojek se zcela jistě chýlí ke konci.** V Jirsíkově ulici se nám to zkomplikovalo. Museli jsme vybudovat i ve druhém chodníku vodovodní řad, protože nešly přípojky protlačovat pod silnici kvůli skále. Část řadu v pravém chodníku se protlačilo, ale zbytek se opět kvůli všudypřítomné skále musel kopat. Počítáme, že do konce června bude řad položený, propojený s řady v postranních ulicích a domácnosti budou připojené. Nakonec bude přípojek více jak 360 ks. Kdo mohl, připojil se. Jsme rádi, že občané využili této možnosti v plné míře. Ještě je potřeba uklidit Kácov po přípojkách. Zadlážit, zaasfaltovat, uhrabat a odstranit zbytky výkopků.

Také finišují práce na opravě železniční tratě Zruč – Kácov – Ledebko. 29. června opět uslyšíme houkání Posázavského motoráčku, který přiveze turisty a vodáky.

Severní část kácovského zámku dostává finální podobu. Již se barevně maluje štuková výzdoba a brzy se odstraní lešení. Potom teprve vynikne jeho nová tvář. V opravě železného mostu se bude pokračovat, jen co se dozvíme, zda získáme dotaci od Ministerstva pro místní rozvoj. Do začátku června nebyly dosud známy výsledky.

Podařilo se nám získat dotaci od Středočeského kraje do kácovské knihovny na nové vybavení počítači ve výši 62 tis. Kč. Dále se podařilo získat od Středočeského kraje dotaci na stavbu nové hasičské zbrojnice ve výši 3 mil. Kč. Od Ministerstva obrany na opravu Pomníku obětem I. a II. sv. války ve Zderadinách ve výši 132 tis. Kč. Od Ministerstva vnitra 450 tis. Kč na nový dopravní automobil pro SDH Kácov a 300 tis. Kč na dopravní automobil od Středočeského kraje. Od Ministerstva vnitra jsme dostali 4 500 tis. Kč na stavbu nové hasičské zbrojnice.

Bylo vypsáno výběrové řízení na dodavatele stavby nové hasičské zbrojnice, na technický dozor stavby nové hasičské

zbrojnice a na dodavatele opravy železného mostu „BB“. Již známe firmu, od které zakoupíme nový dopravní automobil pro SDH Kácov. Firma dodá automobil na podzim roku 2019.

Nastává doba dovolených a do Kácova se sjedou chataři a chalupáři, aby zde odpočívali ve stínu stromů na svých zahrádkách a u řeky. Pokud bude řeka sjízdná, připluje k nám množství vodáků a po cyklotrasách dorazí cyklisté. I letos se budou moci osvěžit v kácovském pivovaru, ubytovat se v kempu U kouzelníka, v Bisportu, v pivovaru, v Hotelu Kácov nebo ve Sporthotelu.

Mohou také navštívit lihovar Kácovku, kde se mohou osvěžit domácím mostem, výbornou medovinou nebo slivovicí.

Turisté si mohou projít naučnou stezku „Okolím Kácova“ nebo vylézt na „Čertovu vyhlídku“.

Rodiny s dětmi mohou zajít do „Zahrady snů“, která je umístěna nad čistírnou odpadních vod.

Milovníci techniky a motocyklů mohou navštívit Muzeum Jawy od Sázavy, které pro vás skýtá nejedno překvapení.

V Kácově se nachází miniarboretum Iris, jehož majitelka nabízí od jara do podzimu zajímavé akce včetně komentovaných prohlídek tohoto arboreta.

U Střechovského jezu v osadě Omaha najdou osvěžení nejen vodáci, ale i místní občané.

Kácov rád přivítá návštěvníky tradičního kácovského pouti, která se bude v letošním roce konat 17. a 18. srpna. Kromě mnoha pouťových atrakcí a stánků s občerstvením a zbožím můžeme pozvat návštěvníky v sobotu v 18 hodin do místního kos-

tela na koncert duchovní hudby. V neděli v 10 hodin na autobusové nádraží na tradiční šnečí závody.

V sobotu 7. 9. se bude konat na nádvoří kácovského zámku tradiční Posvícenský jarmark, který začne od 10 hodin a bude probíhat až do 22 hodin. Kromě stánků s občerstvením a zbožím, především s místními specialitami a výrobky, si můžete poslechnout vystoupení Uhlířsko-janovické kapely, skupiny Re-flex a skupinu Korebels. Součástí jarmarku jsou tradiční soutěže v požívání švestkových knedlíků, soutěž o nejlepší štrůdl a o nejlepší sekanou a soutěž v pití kácovského piva.

K tradičním letním zábavám již patří taneční a poslech taneční hudby v půjčovně lodiček. **Taneční večery pořádá Sdružení pro rozvoj Kácovska každou druhou sobotu.** Posezení a taneční parket se nachází na levém břehu řeky Sázavy U Skalky, kde najdete romantické místo k odpočinku i zábavě.

- 22. 6. Jelínek
- 6. 7. Pospíšil
- 20. 7. Jeřábek
- 3. 8. Hamr
- 17. 8. Jeřábek
- 31. 8. KH Harmoni

Vážení spoluobčané a návštěvníci, přeji vám příjemné prožití prázdnin a dovolených, hodně sluníčka, teplých dní a zážitků. Nechť v době odpočinku zapomenete na všechny starosti a načerpáte mnoho sil do dalších dní.

Na odkazu: <https://kolopetr.rajce.idnes.cz> najdete album fotografií z kácovských akcí.

Grňa Kucová

Volby do Evropského parlamentu 2019

24.–25. 5. proběhly v České republice volby do Evropského parlamentu. Účast v Kácově byla nad celorepublikovým průměrem. K volbám se dostavilo celkem 33,5 % voličů.

Výsledky:

ANO 2011	20,37
KOALICE STAN, TOP 09	17,59
ODS	16,2
ČESKÁ PIRÁTSKÁ STRANA	15,74
SPD	9,72
KDU	6,01
ČSSD	5,55
KSČ	3,7
HLAS	1,85
KOALICE ROZUMNÍ	0,92
PRO ZDRAVÍ A SPORT	0,92
ANO VYTROLÍME EUROPARLAMENT	0,92
AGRÁRNÍ DEMOKRATICKÁ STRANA	0,46

Sporthotel má nové majitele

A je to tady! Do Sporthotelu Kácov přichází nejen jaro, ale i jedna zásadní změna. Změna majitelů areálu. Rádi bychom vám o sobě něco málo prozradili.

Mgr. Bc. Adam Šťastný je úspěšný obchodník s rozsáhlými zkušenostmi z různých oborů včetně hoteliérství, gastronomie, ale i průmyslové automatizace, nadšenec pro vše nové, milovník přírody a především neustálý optimista

a také obdivovatel Dalajláma učením (oblíbený citát: „Smyslem našeho života je být šťastný“).

Jeho partnerka Mgr. Markéta Dejmková s více než 10letou praxí ve vedoucích pozicích ve farmacii v marketingu a obchodu. Markéta je mistryní komunikace a propagace a bude se starat o to, abyste vždy věděli, co se v Kácově děje a dít bude. Kromě toho výborně tančí, vaří,

miluje Španělsko a je sportovním nadšencem. Spolu s námi do Kácova přichází další posily, které vám představíme postupně.

Naše plány s areálem do budoucna jsou ambiciózní:

1. Výstavba přetlakové tenisové dvoj-kurtové vyhřívané haly pro její celoroční využití nejen pro tenis, ale i pro všechny ostatní aktivity s datem dokončení květen 2019.
2. Výstavba lanového centra s datem dokončení červenec 2019.
3. Oprava stávajícího wellness centra hotelu.
4. Oprava stávajících nemovitostí pro vaše větší pohodlí a komfort.
5. Výstavba multifunkční vyhřívané haly.

Dále rozšíření sportovišť a teambuildingových aktivit, větší zaměření na sportovní kluby a školní pobyty, adaptační kurzy.

Držte nám palce, budeme vás pravidelně informovat!

A s námi se do budoucna budete potkávat v Kácově.

Co se praví o kácovských mlýnech

V běžné literatuře o kácovských mlýnech se opakovaně uvádí, že v Kácově na řece Sázavě stávaly dva mlýny. Na levém břehu jeden a na pravém druhý. A kořeny jejich původu, že sahají až do roku 1400. Tato informace se pak odvolává na práci A. N. Vlasáka „Okres Uhlířsko-janovický v Časlavsku: nástin historicko-archaeologický“ z r. 1885. Přitom se uvádí, že jakékoli další údaje o obou objektech chybí.

Kácov – mlýn s jezem – okolo roku 1795

Tak tomu ale úplně není.

F. Beneš v Dějinách městečka Kácova nad Sázavou uvádí, že v roce 1412 došlo k rozdělení Kácova na dvě části. Na horní polovinu Kácova a polovinu Zlivi a Zderadin, a dolní polovinu Kácova a polovinu Zlivi a Zderadin, o které se rovným dílem podělili dva bratři jako dědicové. Od té doby žily obě části kácovského panství svým životem, měly jiné držitele a i jiné dějiny. Ke scelení rozdrobených částí došlo až v roce 1516. Příčina, aby na kácovském panství existovaly dva mlýny, tady byla.

Mlynáři byli rozděleni na mlynářské mistry – v postavení zaměstnanců, nájemce mlýnů, dědičné nájemce s povinností majitele hradit původnímu majiteli pravidelný roční plat a majitelé vlastních mlýnů. U mlýnů na kácovském panství se uplatňovaly všechny vlastnické vztahy, navíc v roce 1686 Ferdinand I. Dobrotivý, majitel velkostatku, již jednou prodaný zámecký mlýn koupil od majitelů zpět.

Soupis poddaných podle víry z roku 1651 – Časlavsko uvádí jako kácovského mlynáře vedeného mimo osoby na kácovském dvoře poddaného jménem Jan Trdlů Starý, starší, ve věku 50 let, dále dceru mlynáře Annu ve věku 13 let a mladší dceru Marjánu ve věku 10 let. Žádného dalšího mlynáře v Kácově, ani v kácovském dvoře soupis neuvádí. Druhým mlynářem je pak Pavel Mazaur ve věku 38 let a jeho žena Maruše Mazaurka ve věku 40 let, oba ve Zlivi (Zlivivevsi).

Seděl rok a 11 neděl. Pak ale přišel ortel, že jest od toho nařčení osvobozen, čest mu byla navracena a byl propuštěn.

Druhá zmínka uvádí, že v roce 1771 poté, co byl mnohými ranami a špitcpruty trestán, se Jakub Zeman, losinský sluha, přiznal k řadě krádeží včetně toho, že ukradl kácovskému mlynáři Antonínovi Vlčkoví smetanu s mlékem ze sklepa.

V Národním archivu ve fondu Ředitelství císařských soukromých a rodinných statků Praha – Administrace toskánských statků – spisové pododdělení Kácov jsou uchovávány další archiválie o Emfyteutickém mlýně (mlýně s dědičným nájemem) v Kácově obsahující údaje o opravách mlýna a převodech majitelů z let 1727–1840. Žádný další mlýn v Kácově na Sázavě zde evidován není.

F. Zuman v knize Posázavské papírny z roku 1935 popisuje podrobně zrod kácovské papírny v roce 1727 a opravuje některá tvrzení A. N. Vlasáka. Podrobně dokládá, jak byla papírna stavěna, že se kácí dříví, láme kámen, kopou základy, představují stavební plány. Nikde není zmínka o tom, že by docházelo k přestavbě mlýn. Ten byl po zhroucení trhu s ručním papírem vybudován na tomto místě až v roce 1846.

Neexistuje tedy zatím žádný doklad, který by podporoval myšlenku, že v roce 1400 byly na pravém i levém břehu kácovské jezu mlýny.

Přeměna papírny na vodní mlýn však byla jen dočasným řešením zajišťujícím majitelům výdělek. Ve výrobě a obchodu se objevovaly stále nové prvky rodícího se průmyslu. Zvrat přinášela i nová nařízení, jakým byl např. patent Josefa II. z roku 1789 o zrušení povinnosti poddaných mlít obilí v panských mlýnech. Uvádí se, že do roku 1890 bylo v Čechách a na Moravě přes deset tisíc mlý-

Kácov okolo roku 1795 – papírna

nů. Začala se ale dovážet levná mouka ze zahraničí a přišly nové technologie, které ukončily mletí na kamenech. Po roce 1890 zbylo namísto původních mlýnů již jenom 216 mlýnů, většinu modernizovaných. Ale ani to nezabránilo postupnému zániku vodních mlýnů neschopných konkurovat levnější velkovýrobě.

Přitom práce ve vodním mlýně nebyla jednoduchou. K povinnostem mlynářů patřily i opravy jezů a náhonů a obsluha propustí v jezu, kterým propouštěly vory a mlynář nesměl plavce vysušit tím, že by vraty jezu proudilo málo vody. Šlo i o práci nebezpečnou. V roce 1713 štěpánovský mlynář Vilém Vít, který se hledbal svou silou, sám zasazoval mlýnský kámen do lubu. Ten se mu ale smekl a padl na něj. Mlýn osířel. V Jemništi pomáhal pan Pajan nasypávat při mletí obilí, ale mlýnské kolo ho zachytilo za šaty. Než mlýn zarazili, byl zmražen tak, že nemohl mluvit a ani otevřít ústa. Brzy nato zemřel.

Na vzniklou hospodářskou situaci reagovali majitelé vodních mlýnů změnami výroby. U mlýnů tak vznikaly kovárny, pily, pekárny a vodní elektrárny. V Kácově zámecký mlýn vyráběl po r. 1900 elektrický proud pro zámek, mlýn a faru, od roku 1922 pak osvětlení pro obec. Od roku 1924 pak obec přistoupila ke zřízení nové elektrárny v bývalé papírně – mlýně Václava Šindýlka. Pro snadnější dopravu se upravovaly i cesty - v roce 1931 se v rámci nouzových prací opravila v Kácově cesta z náměstí k zámeckému mlýnu.

Ani to však nezabránilo postupnému zániku vodních mlýnů. Pro zámecký mlýn, který nerozlučně po staletí doplňoval romantický pohled přes Sázavu na Kácov, se po 2. světové válce nenašlo smysluplné náhradní využití. A tak byl mlýn, jehož kořeny spadaly nepochybně do roku 1400, po druhé polovině minulého století zbořen. Zmizely tak i povinné cejchy stanovující nejvyšší a nejnižší dovolenou záplavu a povinnost uchovávat vodu ve stanovené výšce. Ale i tak zde i dnes můžeme nalézt stavební prvky dokládající jeho existenci.

V bývalém Šindýlkově mlýně je v současnosti v provozu jen malá vodní elektrárna MVE s udávanými parametry: výkon 95 kW, roční výroba 0,522 GWh, turbíny: 1 x Kaplan, 1 x Francis. Celkový výkon malých vodních elektráren na Sázavě je malý. Přesto každý rok energie řeky Sázavy ušetří 15 300 tun uhlí, které by se jinak spálilo v tepelných elektrárnách.

Nová expozice ve Zruči nad Sázavou vypravuje Příběh řeky Sázavy

Budova středověkého špýcharu v areálu zručského zámku je od loňské sezóny přístupná veřejnosti. Najdete v ní netradiční expozici o řece Sázavě a jejích lidech. Expozici pro město Zruč nad Sázavou vytvářel Český svaz ochránců přírody Vlašim ve spolupráci s řadou externích odborníků a výtvarníků.

Cílem autorského kolektivu bylo nastínit dlouhou historii řeky, která je teprve několik posledních tisíc let spojena i s dějinami člověka. Nenajdete tu rozsáhlou sbírku exponátů a faktů o řece, ale krátké příběhy řeky a jejích lidí, které vám představí řeku jako fenomén, který nás přesahuje a propojuje s mnoha generacemi před námi i po nás.

Vstupní část expozice vás seznámí s řekou, jako takovou. Unikátní „geoobraz“ zachycuje zápis v sedimentech, které vytvořila sama řeka. Zajímavě řešené herní prvky přiblíží dětem i dospělých základní informace o řece a její přírodě.

Vstupem do další části začíná cesta minulostí řeky spjatou s příběhy lidí, které ilustrují nejrůznější funkce řeky od zdroje potravy, dopravní cestu až po rekreaci nebo vypouštění odpadu. Díky sluchátkům a audionahrávkám si poslechnete jejich vzkazy z minulosti. Promluví k vám neolitický kameník, svatý Prokop, pivovarský sládek, rybář i prostá prادلena. Postavy v životní velikosti i jejich prostředí jsou dílem výtvarníka Marka Zákosteleckého. Díky jeho vtip-

ným kresbám působí expozice zábavně a odlehčeně zejména pro svou hlavní cílovou skupinu – děti od 12 let. Na závěr prohlídky vám průvodkyně pustí film kreslený opět Markem Zákosteleckým, ve kterém si celý Příběh řeky Sázavy zopakujete.

Samostatná část expozice je věnována neolitickému lomu Bílý kámen u Sázavy, což je archeologická lokalita evropského významu. Kamenné náramky ze zdejšího mramoru se jako obchodní artikl dostávaly až do Německa.

V expozici najdete také mnoho odkazů na další zajímavá místa na řece, která stojí za návštěvu, takže ji můžete využít i jako inspiraci k dalšímu poznávání kraje kolem Sázavy.

Expozice příběh řeky Sázavy tvoří spolu s Domem přírody Blaníku a Vodním domem v Hulicích trojici expozic prezentujících nejvýznamnější geologické a geomorfologické fenomény národního geoparku Kraj blanických rytířů.

Kateřina Červenková, ČSOP Vlašim

Své příběhy návštěvníkům vypráví devět historických postav. Jedním z nich je plavec Václav Šticha.

Foto: Vít Švajcar

Příběh betonového silničního mostu

Hospodáři v Posázaví vždy vznášeli požadavek na zřízení cest a silnic umožňujících účelné spojení obcí a domů. I pro majitele panství bylo zcela neúnosné přepravovat nadále náklady přes přívoz. Proto bylo na počátku minulého století požadováno silniční spojení přes řeku Sázavu na Polipsy a dále na Čestín.

Dobová veřejná soutěž ve formě konkurzu na stavbu mostu přes Sázavu a přilehlých silnic byla vypsána v březnu 1915 okresem v Uhlířských Janovicích, jak dokládá obrázek přiloženého dobového inzerátu z Národních listů. Před tím proběhly přípravné práce, jejichž výsledkem byly plány stavby.

V roce 1915 byla podle kroniky Tělocvičné jednoty Sokol v Kácově velká většina členů povolána do války a tím znemožněna spolková činnost. Vojtěch Smutný, jednatel Čtenářsko-ochotnického spolku v Kácově n. Sázavou, uvádí ve své zprávě z roku 1915: „Činnost spolku musela být na dlouhý čas zastavena, neboť odešli členové činní a členové výboru k vojenské službě a jsou to páni: Weinstabl, Johanis, Dajčman, Vítek, Přenosil, Frant. Železný ml., Kadleček a další, kdy bez těchto hlavních sil je činnost spolu nemožná.“

Na válečném poli vyhlásila v květnu 1915 Itálie válku Rakusku-Uhersku, v květnu rakousko-německé síly obsazují pevnost Přemyšl, v únoru 1916 zahajují Němci útok na Verdun, v červnu 1916 začínají Rusové na východní frontě s mohutnou ofenzívou.

„Rok 1915 přinesl nám málo radosti, válka je čím dál tím horší s marnými nadějemi na konec. Stává se světovou válkou, neboť již této jsou účastny skoro všechny státy,“ píše v kronice Vojtěch Smutný.

Za této situace bylo přesto přistoupeno ke stavbě betonového silničního mostu přes Sázavu. Stavbu prováděl stavitel F. Jirásek. Most byl s pomocí tehdejší techniky dokončen v roce 1916 a zprovozněn i s přilehlými silnicemi do Polípes a na Čestín ve stejném válečném roce. Uvádí se, že na stavbě mostu pracovaly převážně ženy, protože muži byli na frontě. (Fotografie dokumentující stavbu mostu pochází od V. Smutného.) Současně byla přeložena vlaková zastávka v Kácově o téměř půl kilometru k mostu, na místo, kde se nachází podnes. Původně byla dál směrem na Zruč v místech, odkud byl nevhodnější přístup k přívozu přes Sázavu do Kácova. Po dokončení byla novému mostu věnována pozornost i v technických časopisech.

Most je odborně popisován technicky jako nosná monolitická železobetonová konstrukce o třech polích tvořená dvěma parapetními trámy s vetknutými příčníky a podélníkem. Opěry a oba pilíře jsou z prostého betonu a mají rohy zpevněny kamennými kvádry, křídla jsou betonová. Ložiska jsou válcová ocelolitinová. Délka přemostění je 66 m, celková šířka je 6,03 m, šířka mezi obrubami je 3,95 m. V osmdesátých letech minulého století byl most opravován, když tisk lamentoval nad tím, že vodákům při sjíždění

Sázavy padají na lodě části mostu. Tato oprava prováděná moderními technologiemi a novými materiály ale nezabránila dalšímu zhoršování stavu mostu.

Současný stavební stav mostu je špatný a jeho stávající technický stav je jasný i laikovi: na podhledu nosné konstrukce jsou průsaky deskou mostovky a obnažená korodující výztuž, na trámech podélné trhliny. V horní části trámů jsou vodorovné trhliny a degradace betonu. Jsou zaznamenány trhliny a hloubkové degradace betonu úložných prahů, trhliny u kamenných bloků rohů opěr, degradace betonu pilířů u hladiny, křídla vykloněna, rozpad betonu říms na křídlech. Zádržný systém neodpovídá ČSN. Zatížitelnost je omezena – normální na 6 t.

V předešlých územních plánech obce se navrhovalo v souvislosti s rozvojem využití území okolí Zlivy a se zvýšením intenzity dopravní kapacity zvětšení mostu. Má jít o rozšíření na celkem 11 m při šířce vozovky 6,5 m a oboustrannými chodníky zvyšujícím bezpečnost chodců v šířce 2,25 m.

V současné době je uzavřena Krajskou správou a údržbou silnic Středočeského kraje, p. o. smlouva na dodávku projektové dokumentace pro územní rozhodnutí ohledně stavby mostu přes Sázavu v Kácově. Součástí projektu jsou i související nebo vyvolané stavební a inženýrské objekty a přeložky inženýrských sítí. Samotné práce na novém přemostění budou samozřejmě náročnější, než tomu bylo v r. 1915, protože jinak se sestaví na zelené louce a jinak na objektu, který se musí napřed pobořit nebo celý zbořit.

„Jsem kácovský patriot,“ říká rodák Jaroslav Křen

„Víte, já jsem měl hezký život,“ těmito slovy začíná vyprávění nejstaršího rodáka z Kácova pana Jaroslava Křena. Rod Křenů má bohatou historii a životní osudy, což dokazuje i nástěnný rodokmen visící po celé jedné stěně rodného domu pana Jaroslava. S lehkostí vypráví svůj životní příběh i dobu druhé světové války nebo komunismu.

Můžete zavzpomínat, jak se rod Křenů do Kácova dostal?

Dědeček tu koupil dům, když se jako zámečník vracel ze zkušené z Vídně za svou milou, která pocházela z Kácova. V domě udělal sklep a začal tady zámečnictví. Měl pět dětí a angažoval se ve stavbách stavitele Divíše. Stavitel zkrachoval, dědečkovi nezapltil, ten se rozčílil a praštilo to s ním. V tu dobu byl můj tatínek na vojně a doma zbylo hospodářství, a tak musel z vojny domů. Namluvil si kácovskou rodačku slečnu Šálovou a oženil se. Z manželství se narodily dvě děti. Brácha a já. A tak tu začal rod Křenů.

Jak dobu poznamenala politická situace?

Rok 1948 byl nejhorší z pohledu politické situace. Dva, tři lidi tu škodili, chtěli všemu velet a nadělali více škody než užítku. Převrat ve 48. roce byl dost ošklivý. Tehdy to odnesl Venda (pozn. red. Václav Růžička), zavřeli ho, dostal asi patnáct let. Venda byl o pět let mladší než já a studoval chemickou průmyslovku v Kolíně. Kluci vylepovali plakáty. Zavřeli jeho, jeho maminku a vrchního z hospody na rohu, ta byla Růžičků. Venda to odnesl šeredně. Jáchymov, Mírov to byly nejhorší věznice. Po propuštění měl pořádek nějaký dohled a měl výhodu, že se dostal do obnovy památek a dělal ve Šternberku. Začal vyřezávat jako řezbář, věci měl pěkný. Svatý Václav, který je nad Národním výborem, toho vyřezal on. S Vendou jsme byli spolu nejvěrnější přátelé v Kácově. Staral se tu na chalupě o sestru, ale loni už nepřišel. Venda byl prima kluk.

Jaká byla Vaše životní cesta?

Když jsem se vyučil, tak naši chtěli, abych šel do nějaký obchodní školy, nešel jsem. Přišla válka, všechno bylo jinačí. Vyučil jsem se doma, za války jsem dělal zámečníka, v květnu byl převrat a šel jsem na dva roky na průmyslovou školu do Kutné Hory, potom na vojnu a potkal mě dost těžký úraz. Z politických důvodů jsem byl odvelený do dolů. Doly Petra Bezruče. Čtrnáct dní jsem fáral a byl jsem hodně nastydlý, vedoucího směny jsem prosil, aby mě nechal někde, kde je méně prachu. Dal mě k mašině, která se posunovala po kolejkách a mašina mě přirazila na bednění. Praskla mi pánevní lopatka, vyjel jsem nahoru, byl jsem měsíc v nemocnici v Ostravě. Po měsíci jsem dostal povolenku na rehabilitaci, následně jsem se vrátil na svoji základnu, kde jsem to dosloužil jako kulhavý desátník.

Od vojny k lásce. Kdy jste se oženil?

Přišel jsem domů, to už jsem chodil s manželkou. Manželce zavřeli školu, chodila na internát do Velkého Meziříčí, do rodinné školy. Měla jít do Prahy si dodělat ještě zdravotní školu a já jsem jí to rozmluvil, že tady budu sám a bude problém, a tak zůstala doma. Během půl roku jsme se vzali. Brali jsme se v roce 1950, krásnou svatbu jsme měli. Manželka byla hodně pracovitá, celý rod Jenčíků byl pracovitý, z kterého manželka pocházela. Měla mě ráda a byli jsme spolu až do smrti.

Jak vzpomínáte na svatbu?

Svatba byl velikánský problém. Dodneška říkám, byla to volovina. Byla to teprve

druhá svatba v Kácově, která se musela pořádat na obci. Brali jsme se v době, kdy to bylo povinné na obci, pak to šlo třeba i v kostele. V 50. letech to bylo všechno dost přísný. Čas svatby byl v osm hodin ráno, což bylo dost neobvyklé. Šli jsme tam čtyři. Brácha jako svědek a švagr jako svědek. Na obci čekali velkou rodinu, teď jsme přišli v takový sestavě, tak nás oddali. Bylo jim to divný. Tehdy byla obec nahore v bytě, když jsme sešli dolů k autu, manželka vzala tašku a šla k řezníkovi. Večer v pět hodin jsme měli v kostele padesát lidí z rodu Křenů a Jenčíků. Rok po svatbě se nám narodila dcera Dáša, další rok syn Jaroslav a po krátké pauze v roce 1955 naše třetí dítě, Vladimír.

Jak se Vám žilo v Kácově?

Život jsme měli bohatý. V Kácově se žilo společensky. Bylo hodně spolků, jeden z nejstarších a prvních byl vlastní ochotnický spolek, jmenoval se Vlček. Také jsem se aktivně účastnil, např. jsem hrál v „Jánošíkovi“, to jsme jeli okoukat do Prahy, abychom viděli, jak to hrát anebo jsem hrál ve hře „Jak šla basa do nebe“. Nejlepší byly ty zkoušky, v zimě, zatopilo se jedněch kamenech, stálo se kolem a povídaly se historky. Divadlo mělo v Kácově velkou tradici. Zimu, co zimu tu hostovaly divadelní společnosti a známé osobnosti, třeba herec Čada z Národního divadla, Pečenka, Nedošínská a další. Pamatuji, že do Kácova jezdili hostovat. Druhým spolkem byl Sokol. Cvičilo se v hospodě nahore v sále. Všechno o spolkách je v kronikách Kácova. Na tancovačky jsme chodili do sokolovny, celý život byla sokolovna ústředním místem setkávání lidí v Kácově. Muzikanti se museli přivážet, nebylo tolik aut, bylo to většinou v zimě, hasiči pro ně vyrazili a bylo tolik sněhu, že nedojeli, v sokolovně na ně čekal plný sál, tak Franta Ptáček vzal harmoniku a bylo veselo. Pamatuji toho hodně.

Pan Křen o sobě říká: „Jsem patriot kácovský, řekl bych teď, největší, jen brácha byl větší než já. Ten všechno znal.“

Život pamětníka Jaroslava Křena vystihuje citát od Jana Wericha „Když už člověk jednou je, tak má koukat, aby byl. A když kouká, aby byl a je, tak má být to, co je a nemá být to, co není, jak tomu v mnoha případech je.“

Závěrem bych řekla, že velikost se nedá měřit vědomostmi, ale srdcem a to má pan Jaroslav Křen velké a srdečné. Přejeme mu pevné zdraví a radost z dětí, vnoučat i pravnoučat.

Iva Máchová a Maruška Bílková,
LCC domácí péče

Plesová sezona

Letošní sezonu odstartoval v lednu **tradiční ples hasičů**. Již ve 20 hodin byla skoro všechna místa na sále obsazená. Po úvodní písničce kapely Tahimel, která hudebně celý večer doprovázela, se zaplnil i taneční parket. Tombola jako i v předchozích letech zpestřila tento hezký večer.

O měsíc později **hasiči připravili** nejprve **pro děti karneval**, kde o spoustu zábavy hudby a soutěží se postarala společnost Fun Activity. Letos se sešlo více než 130 masek. Večer pak malé tanečníky vystřídal jejich rodiče. **Při hudbě skupiny Universum si zatančily nejen masky** ale i ostatní účastníci této povedené akce.

Sdružení pro obnovu Kácova i letos uspořádalo **Jarní ples v sále Hotelu Kácov**, tradiční předtančení a dobrá hudba přilákalo příznivce tohoto spolku. Za hudebního doprovodu JaJa Bandu si všichni přítomní nejen zazpívali, ale i zatančili. V tradiční bohaté tombole pak vyhráli všichni přítomní.

Nejtradičnější ples sezony **Sokolské Šibřiky**, které se konají v Kácově již od roku 1914, patřily i letos k nejnavštěvovanějším plesům sezony. K tanci a poslechu hrála opět tradičně skupina Universum. Vysoká účast masek přispěla ke skvělé náladě.

Tak to byla letošní plesová sezona. V té příští nás bude navíc čekat ještě ples rybářů.

Vítání občánků

Po půl roce Kácov opět přivítal nové občánky. Tentokrát malá slavnost doplněná kulturním vystoupením dětí z ZUŠ Zruč patřila 4 novým občánkům. Zlatý čtyřlístek, pamětní list, zápis do knihy zápisů do života a kytička již tradičně patří k této akci, stejně jako společné focení. Akce opět proběhla v obřadní místnosti obecního úřadu.

Na oslavách MDŽ se letos pletly pomlázky

V předvečer mezinárodního dne žen uspořádal OÚ společně s LCC domácí péče tradiční posezení se zábavou a hudbou v obřadní síni obecního úřadu. Nejprve všechny přivítala starostka obce Soňa Křenová a pak se již zábavy ujaly Iva s Maruškou ze společnosti LCC, které si připravily pro účastnice malou tvůrčí dílničku, letos aktuálně na téma Velikonoce. Přítomné dámy se naučily plést pomlázku či malovat velikonoční vajíčka. Kromě toho si mohly prohlédnout další vydání Knihy dějů kácovských 2018. O hudební doprovod se letos postaral harmonikář Tom ze Zbraslavic, který zahrál i řadu písniček na přání. Tradičně se podávaly zákusky a káféčko, nebo čaj. Akce se vydařila a účastnice si kromě pohodových zážitků odnášely i vlastnoručně vyrobenou pomlázku, nebo omalovaná vajíčka.

Čistá řeka Sázava 2019

Na 800 dobrovolníků sesbíralo přes 10 tun odpadu.

K řece Sázavě se po roce vrátily party dobrovolníků, aby vyčistily břehy známého toku od nepořádku. Tradiční jarní úklid nazvaný Čistá řeka Sázava se konal už počtrnácté. Uklízelo se opět od pramene řeky až po její soutok s Vltavou, dohromady téměř 200 kilometrů. Na 90 kilometrech toku, od Kácova do Pikovic, sbíralo od 12. do 14. dubna odpadky na 800 dobrovolníků pod takovkou společnosti Posázaví o.p.s. Jejich přičiněním odvezla svozová auta na skládky přes 10 tun nepořádku. Uklízela se také řada přítoků Sázavy, například potoky Benešovský, Kamenický a Jevanský.

„Děkujeme dobrovolníkům, že přišli pomáhat, i když nám letos počasí moc neprálo. O to víc si ceníme jejich úsilí. Potěšitelné je také to, že množství odpadků u řeky ubývá. Věříme, že je to i díky naší akci, která už není pouhým úklidem. Snažíme se jejím prostřednictvím upozornit na to, že by každý měl být šetrný a ohleduplný k přírodě a svému okolí. Letošní „nálezy“ v podobě pneumatik, zrezivělých kovových konstrukcí, zbytků plastového nábytku, kusů igelitů nebo plastových a skleněných lahví ukazují, že je to ještě běh

na dlouhou trať. Ale blýská se na lepší časy,“ řekla ředitelka společnosti Posázaví o.p.s. Bohunka Zemanová.

Letošní úklid přinesl řadu novinek. Opět se uklízelo z lodí i břehů a řeka mezi Kácovem a Pikovicemi byla rozdělena na pět úseků – ale ne na každém z nich pracovali dobrovolníci celý víkend – někde pomáhali přírodě od odpadků dva, jinde tři dny, prostě podle potřeby. „Našemu úseku mezi Kácovem a Malovicemi zkrácení úklidu prospělo, protože v posledních letech tady moc nepořádku nebylo. Ani letos tomu není jinak, s výjimkou okolí železniční trati, která se rekonstruuje. Odpadky tam ale nejsou od vodáků, ale dělníků, kteří na trati pracují – jen z náspu pod kolejí, která kopíruje řeku, jsme v Kácově mezi kameným mostem a Bisportem sebrali asi sedm pytlů odpadků,“ posteskla si Anička Zímová z outdoorového centra Bisport Kácov.

Stezkou vedoucí po břehu Sázavy mezi Stříbrnou Skalicí a Chocerady si vykračoval se svými rodiči i čtyřletý Matyáš. „Měli jsme už jeden plný pytel, dali jsme ho na nákladák,“ ochotně vysvětloval. Jeho maminka dodala, že po cestě nacházeli hlavně zbytky eternitu, skla a různých igelitů nebo plechovky.

Marcela Vondřejcová z Prahy přijela uklízet řeku Sázavu už poosmé. „Baví mě to,“ smála se, když nasedala v Krhanicích do lodi. Trápilo ji jen to, že je v řece málo vody. „Nepořádku je obecně míň, ale i tak jsme měli co sbírat. Našli jsme pár pneumatik, buben od pračky, ale nebylo toho tolik, jako v letech, kdy přijde povodeň,“ dodala.

Jarní úklid řeky Sázavy se stal „věcí veřejnou“. Zapojují se do něj jednotlivci, školky a školy, spolky, obce i města, podnikatelé. Někdo přiloží ruku k dílu, jiný poskytne materiální nebo finanční příspěvek, někdo připraví občerstvení, další nabídne zázemí pro dobrovolníky, další propůjčí auta na svoz odpadků. A to všechno DOBROVOLNĚ. Velice si toho vážíme.

Číslo sbírkového účtu projektu je 1249-32666339/0800.

Čistá řeka Sázava byla jedním z prvních projektů svého druhu v České republice. A potěšitelné je, že inspiroval další podobné aktivity. Uklízí se například Berounka, Jizera, Morava, Svatka, Ohře, Vltava, Bečva, Úpa, Kamenice, Labe, Ploučnice, Svitava, Dyje... Uklízejí se už ale také lesy, okolí silnic, veřejná prostranství v obcích a městech. A je jedno, pod hlavičkou jaké kampaně se tak děje. Důležité je, že se do nich zapojuje čím dál víc dobrovolníků. Teď už jen stačí je přesvědčit, že životní prostředí potřebuje naši pomoc po celý rok.

Poděkováním dobrovolníkům, kteří se do akce Čistá řeka Sázava letos zapojili, bude setkání, které se uskuteční 18. května v Kácově.

Patnáctý ročník projektu Čistá řeka Sázava se uskuteční od 3. do 5. dubna 2020.

Jaroslava Tůmová,
MAS Posázaví

Občanské sdružení za rozvoj kácovska

Vážení přátelé, protože jsem zmeškali termín tisku 1. čísla, přijímáme mou omluvu, že až dnes vám popřeji svým i jménem občanského sdružení hodně zdraví, pohody, a těm, co pracují, úspěch v jejich práci po celý letošní rok.

Rádi bychom se s vámi zase setkávali, a tak jako každý rok i letos už musíme plánovat naši činnost.

První akcí byl Jarní ples pořádaný už po jedenácté v Hotelu na náměstí. Kde jsme si zatančili, zazpívali také si každý odnesl něco z naší tomboly. Když už jsem se zmínil o tombole, musím při této příležitosti poděkovat majiteli pivovaru, panu Davidovi Hořejšímu, který nám každým rokem pomáhá obohatit naši tombolu, a nejen to, ale i během roku je ochoten vyslechnout, poradit a pomoci při řešení některých provozních problémů. Za jeho ochotu a čas mu patří náš dík.

Druhým, kdo po celá léta obohacuje naši tombolu, je lihovar, pan Vladimír Křen. I jemu je třeba poděkovat za jeho velkorysost a přátelství.

Pohádka Popelka

Spolek divadelních nadšenců z Čestína opět po roce nastudoval novou pohádku, Popelka. Scénář připravil principál spolku Vladimír Vondruška. Výpravná pohádka plná písniček a tance zaujala nejenom děti ale i jejich dospělý doprovod. V hlavních rolích vystoupili Markéta Šídllová (Popelka), Stanislav Petrásek (princ), Vladimír Vondruška (král), Michaela Chramostová (královna) a řada dalších čestínských ochotníků. A když zazvonil zvonec a pohádky byl konec mnohé děti se chtěly vyfotit s herci, tak se jim jejich výkony líbily.

Dík patří také manželům Lepičovým, vedoucím samoobsluhy, nejen za příspěvek do tomboly, ale i za spolupráci po celou sezónu.

Děkuji také všem členům i přátelům sdružení, kteří se na celkové přípravě všech akcí také podílejí.

V červnu bychom rádi zahájili provoz U skalky. Koupání, půjčovnu loděk, letos i šlapadla, hudební večery s tancem a občerstvení. Dále pak pořádáme Posázavský běh s celostátní účastí.

Některých ročníků se účastnili i hosté ze zahraničí. Na konci léta pak pořádáme odpoledne pro děti – DRÁKÍÁDU.

Za městys všechny naše akce podporuje paní starostka a já bych jí za její vstřícnost, ochotu a pomoc rád poděkoval.

Naším cílem je, aby vám s námi bylo dobře, abyste byli spokojeni, abychom se rádi setkávali. Pokud se nám to podaří, budeme spokojeni i my.

Úspěšný rok vám všem
Občanské sdružení za rozvoj kácovska

Vzpomínáme

Dne 16. června 2019
by se dožil 100 let
pan Josef Moucha z Kácova.

S láskou a úctou
vzpomíná celá rodina.

Velcí i malí hasiči měli napilno

Uběhly první čtyři měsíce roku 2019 a můžeme konstatovat, že kácovští hasiči udělali velký kus práce. Hasičské výjezdy se střídají s kulturními a společenskými akcemi, s brigádami a prací kolem mládeže.

Jako každoročně je velkou akcí pro hasiče lednová valná hromada, kde se hodnotí uplynulý rok a plánuje se rok nadcházející. Další lednová náročná akce je tradiční Hasičský ples, který se letos mimořádně vydařil nejen pro velkou účast. V únoru jsme uspořádali Hasičský karneval pro děti i pro dospělé a obě akce proběhly k velké spokojenosti.

A nezapomínáme ani kroužek mladých hasičů se svými vedoucími, kteří je připravují, jak teoreticky, tak prakticky. A že se něco naučili, svědčí to, že poslední únorový čtvrtek se dvanáct hasičů z Kácova s doprovodem vydalo do Kutné Hory na stanici profesionálních hasičů, aby prokázali své znalosti „v odborných“. Všichni z Kácova v prověrkách uspěli. Hasiči získali odznaky preventista – junior, preventista, strojník – junior, strojník a kronikář. A co všechno musí hasiči při odborných zvládnout? Od základních telefonních čísel, rozeznat základní hasební prostředky, rozdělit hořlavé látky, technické značky, povinnosti strojníka a hlavně jak se správně chovat u požáru, sbalit evakuační zavazadlo a mnoho a mnoho dalšího. Nejnáročnější zkouška, co se týká učení, je plnění odznaku kronikáře. Tento hasiči musí prokázat znalosti z historie nejen našeho sboru, ale musí znát historii hasičstva v celé republice. Odznaky kronikáře jsme získaly do Kácova hned dva.

V měsíci březnu se konala odborná příprava velitelů jednotek a velitelů družstev JPO III na stanici HZS Uhlířské Janovice, kde jsme měli také zastoupení. Dále hasiči v březnu uspořádali sběr železného šrotu.

A protože jaro je hlavně o závodech, náš kolektiv mladých hasičů postavil tři hlídky na Závodů požárnické všestrannosti tzv. „braňák“ v neděli 31. března v Lomečce, z toho 2 hlídky v kategorii starší žáci a 1 hlídka v kategorii mladší žáci. Na start závodu, který se započítává do celkového hodnocení hry Plamen se postavilo třicet dva hlídek. Trať je pro všechny kategorie stejně dlouhá, cca 2,5 km. Závodníci museli trať proběhnout v co nejkratším čase a na šesti stanovištích splnit dané úkoly. Střelba ze vzduchovky, požární ochrana, topografie, uzle, překonání lana a zdra-

vověda. Nejlépe se z Kácova vedlo hlídce Kácov B ve starší kategorii a obsadila 4. místo a hlídka Kácov A obsadila 11. místo. V kategorii mladších žáků hlídka Kácova obsadila 11. místo.

V dubnu se kolektiv mladých hasičů zapojil do akce „Čistá řeka Sázava“ a v rámci této akce se mladí hasiči 11. dubna vyzbrojili rukavicemi a pytli na odpadky a šli bojovat za čistější prostředí kolem nás. Všem účastníkům patří velký dík.

Tak co říkáte? Že se ti naši hasiči činí a to ještě není dubnu konec a před námi do prázdnin několik plánovaných závodů a akcí.

Okrsková soutěž v Soběšíně

25. 5. proběhla v Soběšíně okrsková soutěž hasičských družstev. I Kácov měl svá žhavá želízka v ohni. Družstvo žen i mužů obhajovalo loňské prvenství. Zároveň ženám se závod příliš nedařil a skončily na 3. místě, muži putovní pohár za první místo do Kácova opět přivezli.

Soutěže mladých hasičů Soptík

8. 6. se v Kácově konalo další kolo soutěže mladých hasičů Soptík, které představilo ve 4 kategoriích (přípravka, mladší a starší žáci a dorost) 40 družstev v požárním útoku. Kácovským družstvům se příliš nedařilo v kategorii mladších obsadilo 9. místo ve starších 7. a 9. místo. Po letních prázdninách se budou konat ještě 2 kola, která rozhodnou o celkovém pořadí.

Školní akademie 2019

Základní škola a Mateřská škola Kácov, okres Kutná Hora pořádala 7. 6. 2019 v místní sokolovně závěrečnou prezentaci školy školního roku 2018/2019 – ŠKOLNÍ AKADEMII. Programem provázeli Tereza Karbanová a Ondřej Konvalina. Příjemné odpolední setkání zahájila milým slovem paní starostka Mgr. Soňa Křenová.

Na úvod jsme se „pochlubili“ dvěma největšími žákovskými úspěchy v tomto školním roce. Prvním úspěchem bylo získání 1. místa v okresním volejbalovém turnaji základních škol, které se konalo v dubnu ve sportovní hale v Čáslavi, kde děvčata porazila týmy z Čáslavi a Uhlířských Janovic a postoupila do KRAJSKÉHO FINÁLE STŘEDOČESKÉHO KRAJE, které se konalo v Rakovníku. Druhý úspěch se týkal Dopravní soutěže v Kutné Hoře, kde mladší žáci ve složení Karolína Jandová, Viktorie Petrásková, Jan Matějka a Václav Kubín získali krásné 3. místo v okresním kole.

Školní akademie v letošním roce neměla žádné téma. Jednotlivé třídy si připravily různá vystoupení v podobě tance, zpěvu, dramatizace a recitace. První třída zazpívala dvě písničky z české pohádky Princové jsou na draka. Druhá třída zarecitovala o svém budoucím povolání. Třetí třída má ráda pohyb a hlavně tanec. Proto svůj přebytek energie děvčata vybilu sportovní tanečním vystoupením a chlapci posilovacími cvičeními. Čtvrtá třída zazpívala dvě anglické písničky If you're happy a What's this. Páťáci si připravili krátkou scénku s hudebním a tanečním vystoupením. Děti ze školní družiny zatančily country tance.

Děvčata z 2. stupně vystoupila s ukázkou cvičební jednotky pod názvem „Bavíme se pohybem“. Smích nebylo nikdy dost, a proto si 6. třída připravila vtipy doprovázené scénkou. Sedmá třída se vrátila do minulosti pomocí scénky na téma Stroj času. Dívky osmé třídy zazpívaly známou

českou písničku Naviděnou od skupiny Kryštof a Simona Šejblová písničku Spomal' od slovenské zpěvačky Kataríny Knechtové. Na závěr zahrál Ian Konvalina, žák 9. třídy úryvek skladby Antonína Dvořáka – Symfonie č.9 „Z Nového světa“.

Poté už následovala video-prezentace odcházejících žáků 9. třídy, jejich nástup a šerpování jejich třídním učitelem panem Janem Kolářem. Za devátou třídu se rozloučili Kamila Pokorná a Ian Konvalina. Celou akademii ukončil několika větami pan ředitel Mgr. František Procházka.

Chtěli bychom poděkovat učitelům a všem ostatním, kteří s přípravou vystoupení pomáhali, panu Křenovi za pořízení fotodokumentace z naší akademie, kterou si můžete prohlédnout na webových stránkách: https://kolopetr.rajce.idnes.cz/7.6.2019_Skolni_akademie.

Těšíme se na Vás zase za rok.

Fotogalerie:
https://kolopetr.rajce.idnes.cz/7.6.2019_Skolni_akademie

Blanka Zedníčková

Rybářské závody

Místní organizace rybářského svazu již 23 let pořádá noční rybářské závody. Tato akce s letitou tradicí letos, na levý břeh Sázavy, přilákala 95 vyznavačů cechu Petrova. Akce začala v sobotu 25. 5. v 16 hodin a skončila v ranních nedělních hodinách. Prvenství obhájil Ruda Tichý, který z řeky vylovil za 15 hodin skoro 30 kg ryb, na druhé místo stačilo Richardu Hejdovi 17 kg a třetí místo za 16 kg bral Jan Halík. Největší rybu, kapra 6,25 kg, se podařilo vylovit Josefu Jarůnkovi. Krásné 8 místo obsadil místní žák a nadšený rybář Petr Daniš, který nalovil 12 kg ryb. Celkem se prvním deseti závodníkům podařilo vytáhnout ze Sázavy úctihodných 160 kg ryb. První tři závodníci byli odměněni peněžitou odměnou a drobnými dary od sponzorů, dalších 7 závodníků obdrželo věcné ceny od pořadatelů a sponzorů. Největší úlovek byl již tradičně odměněn uzenou kýtou. Tak zase za rok koncem května u Sázavy.

Místní rybáři nezapomínají ani na rybářský potěr a připravili na rybochovném zařízení 9. 6. od 7 hodin rybářské závody pro děti. Výborně připraveného závodu se bohužel letos zúčastnilo pouze 8 mladých rybářů. První místo za 466 cm ryb vybojoval Fanda Vladyka, před Martinem Vladykou, ten nalovil 418 cm a třetí místo obsadil zkušený Petr Daniš s 336 cm. Aby toho Fanda nevyhrál málo patřila mu i odměna za největší rybu, kterou byl kapr 42 cm. Díky malé účasti si všichni mladí rybáři odnášeli řadu hodnotných cen v podobě prutů, navijáků, podběráků, krmení a dalšího rybářského vybavení. Tak snad příští rok přijde více závodníků.

Na podzim připravují místní rybáři další ročník rybářských slavností a v březnu se bude konat rybářský ples.

Vítěz Ruda Tichý a jeho úlovky

Sportovně relaxační víkend na Benecku

Pro všechny, kdo chodí na lekce bodyformu a mají rádi pohyb, připravila Petra Kotýzová sportovně relaxační pobyt na Benecku na poslední víkend v březnu. Společného víkendu se zúčastnilo dvacet šest žen, jeden muž a jedna malá sportovkyně. Od pátku do neděle byl opravdu nabitý program. Všechny tři dny probíhala jednotlivá cvičení, mezi kterými bylo možné relaxovat v bazénu a sauně, a protože bylo krásné počasí, podnikla skupina i několik výstupů po okolí. Protože byli všichni nadšení, Petra již plánuje další společný víkend na podzim.

Hokejový klub Bobři Kácov

Hokejový Říční klub Bobři Kácov se již třetím rokem zapojil do 2. AHL Vlašim a stejně jako vloni se mu podařilo probjovat do finále této soutěže. Letos se Bobřům ve finále postavil silný tým Ctirad. V prvním zápase Bobři zvítězili 3:1 a tak

k vítězství stačila remíza. V druhém finálovém utkání plném zvratů se podařilo nakonec uhájit remízu 2:2 a tak pohár za vítězství z rukou starosty Vlašimi Ludka Jeništy již potřetí putoval do Kácova. Tak opět na podzim již 4. Sezona Bobřů v AHL.

Ping pong

Sezona 2018–19 je za námi a je čas bilancovat.

V uplynulém ročníku jsme měli jedno družstvo v OP2 a jedno družstvo v OP3. Zatímco ve vyšší soutěži se nám příliš nedařilo a se 4 vítězstvími a 13 body jsme obsadily předposlední místo, které však stačilo na záchranu v soutěži, družstvu B ve 3. třídě se dařilo o poznání lépe.

Po základní skupině skončilo na výborném druhém místě a tak si mohlo určovat pořadí zápasů v play off. Družstvo Uhlířských Janovic však bylo nad jejich síly a celkově tak naši stolní tenisté obsadili 3. místo. Před nadcházející soutěží jsme ještě zapojeni v letní lize 2 členných družstev, kde máme možnost se utkat s hráči i z 1. třídy a poměřit tak svoje síly. Další sezona začíná na podzim a budeme se snažit dosáhnout lepších výsledků než letos a zároveň i omladit tým.

15. ročník Běhu naděje v Kácově

Základní škola a Mateřská škola Kácov, okres Kutná Hora pořádala dne 31. 5. 2019 již 15. ročník Běhu naděje v Kácově. Tato akce již tradičně symbolizuje boj se zákeřnou rakovinou. Celkem se zaregistrovalo 230 účastníků. Na příspěvcích bylo vybráno 3 872 Kč do 5 zapečetěných pokladniček rozmístěných v Kácově a částku jsme odeslali na výzkum této nemoci firmě Skutky naděje o.s.

V 8.00 hodin zahájil akci pan ředitel Mgr. František Procházka a paní starostka Mgr. Soňa Křenová. Děvčata ze 3. třídy pod vedením paní učitelky Martinákové předvedla sportovně taneční vystoupení. Poté se všichni žáci se svými pedagogy odebrali na stanoviště deseti netradičních disciplín a postupně za třídu plnili dané „sportovní“ úkoly (šipky, florbal – střelba na bránu, golf, hod medicinbalem, střelba ze vzduchovky, chůze, skok z místa, člunkový běh, přesah přes židli, létající koberec atd.).

V 10.00 hodin pan ředitel odstartoval první účastníky – děti z mateřské školy. Trať byla dlouhá cca 2,5 km a vedla Novou Čtvrtí k Zahradnictví Šárky Michálové a kolem hřbitova zpět ke 2. stupni ZŠ. V cíli každý účastník obdržel diplom, jablko a ovocného nebo smetanového nanuka. Celé akce se opět nadšeně účastnili i žáci 2. třídy ZŠ Hostýnská, Praha 10, kteří přijeli již tradičně s naší bývalou paní učitelkou Mgr. Janou Sejkovou.

Chtěli bychom poděkovat všem zúčastněným zaměstnancům školy 15. ročník Běhu naděje zorganizovat a firmám Bidvest Czech Republic s.r.o. a MIPA Miroslava Pally za občerstvení pro účastníky. Těšíme se na další ročník Běhu naděje.

Fotogalerie:

https://kolopetr.rajce.idnes.cz/31.5.2019_Beh_nadeje

https://zsamskacov.rajce.idnes.cz/BEH_NADEJE_2019_-_31.5.2019

Blanka Zedníčková

Kácovský zpravodaj vydává a tiskne Městys Kácov na své vlastní náklady. Kontakt redakce: zpravodajkacov@gmail.com. Fota: Petr Křen, archiv MÚ. Sazba, zlom a grafická úprava: Václava Machková. Autoři článků: Soňa Křenová, Petr Křen, Alena Konvalinová, František Procházka a další z místních spolků. Distribuce: Městys Kácov. Náklad: 400 kusů. Právo na tiskové chyby vyhrazeno.